

színház.net

DRÁMAMELLÉKLET 2013. DECEMBER

Moşu Norbert-László

Az iduri szörny

mesejáték

Szereplők

Malvin, a király

Flóra, a lánya

Médárd, az első lovag az udvarban

Nimród, a második lovag az udvarban

Rúfusz, a rettenthetetlen katona

Jóska, a jós

Biri, a bohóc

Emese, Flóra szolgálólánya

Öreg szolga, Médárdé

Pohárnok

Az iduri szörny

Zsiványok, a király kísérete, tömeg, katonák

Első felvonás

Első jelenet

(Hol volt, hol nem volt, a valóságon innen, a fantázián túl, volt egyszer egy hajnalhasadás.

Királyi udvar. Pompa, nagy ünnepről árulkodik. A szin közepén egy kő, benne egy kard.

Bejön Biri, a bohóc, semmi feltűnő rajta. Feltűnően keres valamit, kihúzza a kardot a kőből, ott sem talál semmit, ezért visszadugja. Szomorúan ki. Ébredszik az udvar.)

Médárd: Ez volt aztán a vigadalom! Hej! Semmire sem emlékszem, de úgy érzem magam, mint muslinca a cefrén.

Öreg szolga *(fentről):* Azt meghiszem, uram! Rég nem láttam ilyen önfeledtnek. Magára is fért, uram.

Médárd: Mondd csak, mi is volt itt az este?

Öreg szolga: Megünnepeltük az iduri szörny legyőzésének huszadik évfordulóját. Azóta béke és boldogság honol kicsiny, de fejlődésben lévő országunkban, uram!

Médárd: De velem mi történt, szolga?

Öreg szolga: Meghalt, uram! Vagyis két napig azt hittük! Végül kiderült, hogy csak alkohol kóma. Meghánytatták és lám, harmadnapra magához tért, gazdám.

Médárd: Három napja? És te hol vagy?

Öreg szolga: Gazdám felkötöttett ide, a fára, és megparancsolta, hogy ne adjanak se enni, se inni, és ne szedjenek le.

Médárd: Miért?

Öreg szolga: Mert jó vicc! (*nevet*)

Médárd: És azóta fent vagy, szolga?

Öreg szolga: Igen, uram!

Médárd: Szép! És milyen?

Öreg szolga: Meglepően kellemes! A levelekről nyaltam a harmatot, és megettem a bogarakat, amelyek engem akartak megenni. Még talán híztam is, uram.

Médárd: És akkor, te három napig nem...

Pohárnok (*be*): Végre, hála az égnek! Éber emberek! Médárd, segíts megtalálni a királyt! Már második napja nem találok sehol!

Médárd: Ez túrhetetlen! Egy ország király nélkül olyan, mint egy... bizonyos valami irányító valami nélkül! De hol lehet? Én keresem erre, te keresd arra, jó?

Öreg szolga: Nincs se arra, se erre!

Médárd: Hát, akkor hol van?

Öreg szolga: A kútban!

(*Odarohannak, felhúzzák a vedret, rajta a didergő király, megijednek, és visszajejtik.*)

Pohárnok: Hogy kerülhetett ide?

Öreg szolga: Még első nap leászott! Miután a kötelező ceremóniát befejezte, leosont. Mintha valami halaszthatatlan dolga lett volna lent.

(*Felhúzzák, kiszedik*)

Pohárnok: Adjunk neki vizet! (*Adnak neki egy pohárral*)

Médárd: Minek? Három napig a kútban volt, annyi vizet íhatott, amennyit akart!

Pohárnok: Tényleg! Ez eszembe sem jutott, én csak csináltam, amit általában. Mit kíván fenséges fenséged?

Malvin: *(remegő, didergő hangon)* Csak... vizet...

Pohárnok: Na, látod te, bádogagyú!

(töltenek belé)

Malvin: Csak vizet ne, mert meghalok...

Médárd: Akkor mit, fenséged?

(Malvin elájul, mindenki megijed)

Pohárnok: Meghalt?

Malvin: Áh, áh, áhghrrg... *(hörög)*

Öreg szolga: Talán levethetnétek a vizes ruháit, és adhatnátok rá szárazat.

Addig a másik hívhatna segítséget, aki megmondaná, hogy mi a további

teendő... De ez csak tipp, nem kell komolyan venni. *(teszik a fent*

említettetek, ébredeznek közben a többiek, hozzák a jóst, bead neki valami

szert, a király megint hörög, elájul)

Pohárnok: Meghalt?

Malvin: Ághrrghrr... *(hörög, de magához tér)*

Jóska: Királyom, mi történt önnel, bántotta valaki?

Malvin: Nem... Vagyis.... Nem tudom... Olyan... Olyan melegem volt, hogy gondoltam, lenézek a kútba!

Mindenki: És?

Malvin: És lenéztem! Olyan kellemes hűvös volt, hogy gondoltam maradok egy-két órácskát...

Pohárnok: De több mint két napja keresem, felség!

Malvin: Oh, fel se tűnt a három nap! A kútban gyorsan telik az idő! Ott minden olyan, olyan fenséges a kútban. Lehet, hogy odaköltözök egy időre! Igen! Ott olyan tisztán lehet gondolkodni az élet nagy dolgairól.

Öreg szolga: Itt is lehet! *(lehurrogják, a nép összeség, hogy a királyuk megbolondult)*

Malvin: Kérlek benneteket, drága alattvalóim, menjetek most, sétáljatok! *(a nép el)* Te, Jóska, maradj még! Ül le, te szoktál álmodni?

Jóska: Persze. Van egy visszatérő álmom. Álmomban egy alma vagyok. Egy nagy, húsos, jonatán alma. Érzem, hogy többre vagyok hivatott, mint más alma. Csak húsosodok, dagadok, hízik. Akkora vagyok, mint egy görögdinnye. Alám fekszik egy meztelen nő és egy fizikus. Elkezdek vacillálni, hogy melyikre essek. Gondolkodok, mérlegelek, vacillálok... Erre a fizikus észreveszi, hogy egy meztelen nő van mellette, és megkínálja egy körtével. Elmennek. Én meg mérgemben elrohadok...

Malvin: Érdekes, és ez mit jelent?

Jóska: Hogy az én drága, könnyűvérű anyukám, és az én mélyen tisztelt apukám nem kívánt gyümölcsökre vagyok... mert ők körtét akartak!

Malvin: Sajnálom.

Jóska: Semmi baj, már meghaltak, de mért érdeklis fenségedet ez?

Malvin: Igazából nekem is van egy álmom. Álmomban egy tyúk vagyok, kicsi, kopasznyakú tyúk. Kapirgálok, kapirgálok, hát mit is csináljon egy kendermagos tyúk, amikor meglátok egy ficánkoló gilisztavéget. Felcsillan a szemem, egyből rávetem magam, és elkezdem nyelni. Érzem minden egyes kis gyűrűjét, ahogy a torkomon csúszik le. Én csak nyelem. Érzem, hogy már a gyomromban van az eleje, de a végét nem látom. Erre én behunyom a szemem, és nyelem tovább, csak nyelek. Már érzem, hogy telek meg, már a gyomrom megtelt, de én gyűröm magamban azt az óriásgilisztát. Hova fér még, kérdelem én, miközben nyelek. És akkor észreveszem a végét a gilisztának, az eleje már a másik végemen rág. Belülről kifelé megevett a giliszta... és jött egy hentes, és levágta a gilisztát!

Jóska: És mióta álmodja ezt, fenség?

Malvin: Körülbelül húsz éve, minden nap.

Jóska: Igen... Itt egy visszatérő álmóról van szó. Szerintem ez már rémálom, nemde?

Malvin: De, de! És mit jelenthet?

Jóska: Hm...Nehéz...Talán (*elkezd koncentrálni, szinte transzba esik*) a bűntudat így akar üzeni, hogy jogtalanul ül a trónon és ez az iduri szörny majd egyszer visszajön, és megbünteti fenségedet, és kínok közt fog szenvedni hátralévő életében, és azt fogja kívánni, hogy bárcsak meg se született volna...(elövesz egy kést, és magába akarja szúrni, a király megakadályozza) Bocsánat túlzásba estem...A hentes ember azt jelenti, hogy aki kihúzza az ösök kardját a kőből, az ment meg téged a szégyentől.

Malvin: Ha jól értem, csak meg kell, találjam ezt az embert, és kész. Ő majd megoldja a gondjaimat (*észreveszi a fent lógó embert*) Hé, te, hirdesd ki, hogy aki kihúzza a kardot a kőből, megkapja a királyságomat és a lányomat.

Jóska: De királyom, ahhoz csodára lesz szükség, hogy valaki azt kihúzza!

Malvin: Ahhoz is, hogy én megmeneküljek az iduri szörny elől...

Második jelenet.

(A királylány szobája. Ágy. Flóra fekszik az ágyon, Emese fésüli. Biri befut gyümölcsökkel)

Flóra: Végre, hogy megérkezted, már kezdtem unatkozni. Hol csámborogtál eddig?

Biri: Megtaláltam mindent, amit kértél. Hoztam almát a piacról, a kivít, azt találtam, szerencsémre, a banánt, hát, azt lopnom kellett, a szőlőért a szomszéd országba mentem, és elcseréltem érte az orromat...

Flóra: Jó, jó, eleget hallottam. Most pedig ülj ide.

Biri: Az ágyra?

Flóra: Igen! Gyere, ne légy szégyenlős! *(Biri bátortalanul leül a szélére)*

Közelebb, *(közelít)* közelebb, *(közelít)* és most hagyd lazán a szád, de ne ilyen bambán, te bamba! *(Biri kitátja a száját, Flóra beletesz egy almát a szájába, felállítja, megpakolja gyümölcsökkel, minél kellemetlenebb helyzetbe hozva őt)* Most maradj így! Csendéletet festek! *(előkap egy festő felszerelést, és elkezd festeni)* Ne mozdulj, ez az, tökéletes lesz. Meg akarom rajzolni a tökéletes csendéletet. Te most gondold azt, hogy egy alma vagy, se több, se kevesebb, érted? Egy alma, aminek célja, hogy minél pirosabb legyen, felfogtad? Ne bólogass! Az almák nem bólogatnak! Olyan savanyú arcod van, mintha kukacos alma lennél! Hiszen, várjunk csak, te kukacos alma vagy. *(nevet a saját viccén, és rajzol)* Elfogyott a zöld! Hogy képzelheti a zöld, hogy kifogy! Ki engedte meg neki? Megyek, szólok édesapámnak, hogy büntesse meg a zöldet! Addig ne mozdulj. *(el)*

Emese: Most már kiengedhetsz! *(Biri nemet ráz a fejével)* Ne bohóckodj. *(kiveszi az almát a szájából)*

Biri: Tedd vissza, de rögtön! Én egy alma vagyok, és csak a pirosposzsga járhat az eszembe!

Emese: De nincs itt, ne szerepelj senkinek, főleg nem nekem! Milyen furcsa vagy krumpliorr nélkül. *(megsimogatja az arcát)*

Biri: Kérlek, ne zavarj a koncentrációban, ez nekem fontos! *(szünet)*

Emese: Fontos, mert Flórának is fontos, ugye?

Biri: Igen! (*Emese megfordítja a képet, amit rajzolt Flóra, az egész képen egy alma van*) Neki ennyire fontos.

Biri: Te ezt nem értheted! (*Emese felborítja Birit*) Várj, nem úgy értettem. Bocsáss meg, ha megbántottalak, tudom, hogy... de, nem vagyok közömbös neki, érted? Ő nemcsak egy elkényeztetett királylány, érzem. Egy igazi nő van benne, csak türelem kell hozzá, hogy a felszínre kerüljön. Érted?

Emese: Nem, nem értek én semmit! Mit is képzelsz te? Egy közönséges parasztfiú vagy, csak néha bohóckodsz. Szerinted lehet egy királylány, és közted valami? Magasról lenéz! Te csak szórakoztatod, mint egy húséges háziállat. Ez vagy, egy vicces, aranyos tengerimalac. Ő majd férjhez megy egy királyfihoz, és lesz a férj, a feleség és a tengerimalac! És egy hülye, aki visszaszerzi az orrodát. (*visszaadja az orrát*)

Biri: Ezt hogy szerezted vissza?

Emese: Nem mindegy? Úgysem érdekelne!

Biri: De érdekel, tényleg. Köszönöm. Te egy... nem is tudom mi vagy. Egy káposzta vagy.

Emese: Ezt megkaptam. Miért pont káposzta?

Biri: A tengerimalacok a káposztát szeretik a legjobban!

Emese: De te egy alma vagy!

(*visszateszi szájába az almát, mosolyogva ki, Biri egyedül*)

Harmadik jelenet

(*Az első jelenet színhelye. Kard a kőben. Király, pohárnok, tömeg*)

Pohárnok: A háromszáznegyvenkettedik jelentkező. Toldi Miklós, hobbjaja a malom, mint játék és szórakozás. Szeret morzsolni, kedvence az őrlés.

Testi erejénél csak a malma nagyobb. *(ezalatt kijön a tömegből egy melák, tenyerébe köp, nekifeszül, kiad egy meglőtt vadkanhoz hasonló hörgő hangot és összeesik)* Legalább leszálltak a tökei, ha nem kapott sérvet. És a következő jelölt... várjunk csak, várjunk. Igen, igen. Nincs több. Nincs több?

Malvin: *(szinte elájul, de összeszedi magát)* Ez hogy lehet? Ha nem húzza ki senki, akkor... *(közelít a kúthoz)*

Pohárnok: Királyom, mit cselekszik?

Malvin: Azt hiszem, szükségem van egy kis felfrissülésre! *(hangzavar hátul, nagy robaj)*

Nimród: *(be)* Felség, hála az égnek! Képzelve felség, hogy mi történt! El sem tudom mondani, olyan izgatott vagyok. Ez borzasztó, hogy mi történt velem. Megyek nyugodtan a... templom felé, velem szembe jön Rúfusz, a zsoldos. Én tartozom neki, és tudtam, hogy azt akarja visszakérni. Tudom, hogy lejárt a határidő, de ahogy jött felém, tudtam, hogy ennek nem lesz jó vége. Odaért hozzám, és hogy megelőzzem a támadását, én megütöttem. Úgy megütöttem, hogy összeesett!

Malvin: Jaj, hagyd abba.

Nimród: Ne szakítson félbe, felség... Ez csak a kezdet. Kicsit megrúgtam, mert kezdett tápázkodni, valahonnan mégis elővett három kést...

Malvin: De nincs is annyi keze.

Nimród: Felség, kérem, ne szakítson félbe. Én kirúgtam a kezéből mindet, és rúgtam tovább. Lehet, majd azt mondja, hogy ok nélkül rúgtam meg, de ez nem igaz! Ő egy hazug! Szinte gyilkos indulattal közeledett felém. Én úgy megijedtem! Mit ki nem tud hozni az emberből ez a Rúfusz. Szörnyű. Kell, hogy féljek magamtól, hogy ilyesmire képes vagyok, az ördögöt hozta

ki belőlem. Ez maga a gonosz. Álnok kígyó! Ez egy... egy... nincs is rá szó, minden szava hazugság! *(betámolyog Rúfusz)* Az álnok, meg sem bünteted?

Rúfusz: Királyom, elnézést, de... *(térdre borul)*

Nimród: Máris hazudik!

Malvin: Hiszen még nem mondott semmit!

Nimród: A szemén látom.

Malvin: Én csak egy monoklit látok a szemén.

Rúfusz: Királyom, szólhatok?

Nimród: Nem, nem szólhatsz te egy szót sem. Hogy nem sül ki a szemed, te hitvány, patkópótlék! *(leköpi)*

Malvin: Nem is tudom, hogy mit mondjak, Rúfusz, amit te tettél az rossz...

Nimród: *(beléfolytja a folytatást)* Hallod, kotródj innen, te paraszt!

(felrúgja)

(Rúfusz dührohamot kap, felugrik, egy mozdulattal kirántja a kardot a kőből, és Nimródot a földre kényszeríti, a kardot a torkához szegezi)

(Meghökkenés, csönd)

Rúfusz: Királyom, ok nélkül megverték, megaláztak, és ezért még én vagyok a hibás? Minden tisztelettel, én őt megölöm, aztán tégy velem, amit óhajtasz!

Malvin: Csoda történt! Fiam! *(megöleli, megcsókolja)* Drága fiam, te kihúztad a kardot a kőből, te vagy a kiválasztott! A te feladatod, hogy megmentsd királyod életét, legyőzd az iduri szörnyet, és jutalmul megkapod a királyságomat, és a lányom kezét! Mit szólsz? *(csönd)*

Rúfusz: Jó!

(a tömeg tombol, Flóra be)

Flóra: Édesapám, megbántott a zöld. *(sír)*

Malvin: Tessék, bogaram?

Flóra: Épp festegettem, és egyszer csak kifogyott a zöld. Hogy képzeli, apuka, hogy képzeli?

Malvin: De hát gyermekem, a zöld néha kifogy...

Flóra: Nem érdekel, tüntesd el a zöldet! *(körbejárja az embereket, és akin zöld van, azt letépi, vagy felpofozza, Rúfushoz ér)*

Flóra: Magán zöld, kötött pulóver van! *(pofon)*

Rúfusz: *(nyel egyet)* A lánya nem kell!

Flóra: Mi az édesapám? Akárki miért ne kérne belőlem? Ki az a hülye, aki nem akar? Ki az a hülye, akit én akarok?

Rúfusz: *(nevetve)* Én vagyok olyan hülye, hogy ne akarjam kegyecskédet! De a királyságról beszélhetünk.

Malvin: Jóska megjósolta, hogy aki kihúzza a kardot a kőből, király lesz, ismét boldogság fog honolni a vidéken, fejlődésnek indul a kereskedelem és a turizmus. Éljen a királyság! Éljen, éljen! Hát akkor indulj. *(szünet)*

Rúfusz: Hova?

Malvin: Megölni az iduri szörnyet! *(szünet)*

Rúfusz: Jó. Merre?

Malvin: Arra! *(Rúfusz indul)* Vidd a kardot, e nélkül nem tudod megölni. Ő egy emberfeletti élőlény, csakis ezzel a csodás karddal van esélyed megölni! Várj, melléd adom az első lovagot, hogy segítsen. És Jóska is veled megy, nem árt a parafenomén.

Rúfusz: Nem, a parafenomén sohasem árt.

Flóra: Én is akarok menni! Ha már ő lesz a férjem, akkor ismerjem meg közelebbről. És Biri is jön!

Malvin: De lányom, veszélyes lehet az út, még történhet is veled valami.

Flóra: Édesapám, vagy a zöldet tünteti el, vagy én megyek!

Malvin: De...

Flóra: Semmi de, édesapám! Mehessek, mehessek, megyek!

Malvin: Hát jó, csak nyugodj meg! Ígérd meg, ha bajba kerülsz, kútba bújsz!

Flóra: Megígérem édesapám!

Malvin: Akkor Rúfusz, Flóra, Biri, Jóska, Médárd! Összeállt a nagy csapat!

Negyedik jelenet

(Rúfusz készíti elő páncélját a hosszú útra. Biri jön női csomagokkal. Amikor meglátja őt, határozottan ledobja)

Biri: Hallottam, hogy te vagy az a híres, neves kiválasztott.

Rúfusz: Valahogy az lettem, Rúfusz a nevem. *(kezet nyújt, Biri nem fogadja)* És a te neved?

Biri: Neked a rettenthetetlen Biri. Jó, hogy itt találkozunk, szeretnék valamit tisztázni veled! Amiért te vagy a kiválasztott, nem biztos, hogy te vagy a kiválasztott, ha érted, amit mondok!

Rúfusz: Nem, nem nagyon értem...

Biri: Rúfusz, szereted te a hurkát?

Rúfusz: Igen, bár a ...

Biri: Most elmesélem neked, hogy is lesz a véres hurka!

Rúfusz: Ki kell, hogy ábrándítsalak, én tudom, hogy készül.

Biri: Te csak azt hiszed, hogy tudod! Először is leszúriák a disznót, de a jó böllér úgy szúrja meg a torkát, hogy a szívébe is belehatol. Minden halálhörgéssel egyre több vért veszít. Mi ezt nem hagyjuk kárba veszni. Félretesszük a vért, és hagyjuk, hogy alvadjon. Addig kitisztítják a belét, és abba fogom az alvadt vér darabokat belé tölteni. Sokan ezt undorítónak

tartják, de én élvezem. Ahogyan a hozzáértő kéz alatt a vadból ínycséség lesz. Én hozzáértő kéz vagyok. Nehogy hurka legyél.

Flóra: *(kintről)* Biri, te barom! Hol vannak a csomagjaim? *(Biri összeszedi a csomagokat)*

Biri: Itt!

Flóra: Te mit szerencsétlenkedsz itt? *(be Emesével)*

Biri: Csak épp beszélgettem Rúfusszal, megbeszéltük a dolgokat, ugye?

Rúfusz: Valami hasonlóságot vélt felfedezni köztem és a véres hurka között.

Flóra: Ne is vedd figyelembe, ő egy bohóc. De te, milyen jól áll rajtad a zöld! Csak úgy feszül az izmaidon.

Biri: *(súgja)* Véres hurka!

Flóra: Milyen jól fog állni a koronával. Egy deli huszár, izmok, korona, és én. Ugye, jól nézünk ki? *(Biri bólogat)*

Rúfusz: Ne siessünk ennyire. Először a korona legyen a fejemen, aztán a többi majd... *(Flóra egy csókkal betapasztja a száját)* Szeretném, ha tisztáznánk valamit!

Biri: *(súgja)* Véres hurka!

Rúfusz: Te nem vagy az esetem!

Flóra: *(nevet, aztán szünet, megint nevet)* Te viccesebb vagy, mint Biri! *(átkarolja)* Olyan jól elleszünk ketten. Már kis is gondoltam, holnap kirándulunk egyet, aztán egy séta a parasztok között, etethetnénk éhezőeket. Te legyőzöd azt a szörnyet, két nap múlva esküvő, nászút, menyasszonyi ruha.

Emese: Tengerimalac!

Flóra: Tessék?

Rúfusz: Nem vicceltem az előbb. Nem tetszel. És most hagyj, kérlek, ne hozz kellemetlen helyzetbe.

Flóra: (*sértődötten*) Biri hozd a csomagokat, Emese menjünk innen. (*Flóra, Emese el*)

Biri: (*összeszedi a csomagokat*) Elnézést, azt hiszem, félreértettem az előbbi helyzetet. Azt hittem, hogy te meg Flóra... Szóval, hogy neked... vagyis, hogy Flóra számodra... Te meleg vagy?

Rúfusz: Nem. (*nevet*) De értem, hogy mit akartál mondani.

Biri: De látom, nincs baj, nem mintha nekem tetszene.

Rúfusz: Nem?

Biri: Persze, hogy nem. Miket gondolsz? (*nevet*) Hogy nekem Flóra? Ugyan már! Csak aggódom, mint egy apa a lányáért, semmi több!

Rúfusz: Persze, ez látszik, nem is feltételeztem rólad, de azt tudod, hogy nem ő a megfelelő nő neked?

Biri: Tudom! Vagyis...

Flóra: (*kintről*) Biri!

Biri: Most mennem kell, örülök, hogy... viszlát! (*Biri ki, Médárd be*)

Médárd: Hallom, te vagy az a híres, neves kiválasztott!

Rúfusz: Mért versz, Istenem? Mit tettem?

Médárd: Istent ne keverd bele, ez a kettőnk dolga!

Rúfusz: Essünk túl rajta minél hamarabb, te rettenthetetlen vagy, és hurka lesz belőlem, ugye?

Médárd: Nem! Én vakmerő vagyok, és pástétomot csinállok belőled!

Rúfusz: Most?

Médárd: Amikor akarom!

Rúfusz: Akkor jó, szükség lesz az erődre, mert úgy hallottam, hogy nagyon kegyetlen ez az iduri szörny. Volt egy eset, amikor, de ezt csak hallottam, egyszer sütött a nap... ő már ezt sem szereti „Rám ne süssön a nap, sütök én a napra!”- mondta, és eltakarta a holddal. Csak így, sitty-sutty!

Médárd: Arra én is emlékszem, az a napos izé, ühüm, az ő volt?

Rúfusz: De ez semmi. Egyszer, de ezt is csak úgy hallottam, hogy volt egy keresztes lovag, Isten kegyeltje volt, úgy hírllett sebezhetetlen, kiváló harcos, a legjobb. Hogy ne húzzam az időt, és a lényegét mondjam, bement az iduri szörny barlangjába.

Médárd: És sitty-sutty, meghalt?

Rúfusz: Nem, az áldás lett volna számára. Esténként a felesége, és az anyja még mindig vele álmodnak. Álmukban a lovag horgol!

Médárd: Ez nem is büntetés!

Rúfusz: De kéz nélkül! Csak sír és horgol, gondoldj bele. Akkor mivel? A szájával? Én beleörülnék.

Médárd: Csak sír és horgol?

Rúfusz: Pontosan, szóval te is hallottad a történetet.

Médárd: Azt hiszem hallottam, de nem hittem el, ez marhaság.

Rúfusz: És az is marhaság, hogy egyszer szkanderozott az ördöggel?

Médárd: És?

Rúfusz: Te mit gondoltál, a napon barnult ropogósra Lucifer? Hát az erőlködéstől, megpattant egy ér a homlokán, azóta ilyen ideges típus, addig nem volt vele baj, de azóta...

Médárd: Marhaság, azt csak azért találták ki, hogy legyen, mitől féljen a nép. Hülye, aki elhiszi.

Rúfusz: Örülök, hogy egy ilyen vakmerő bajtárs harcol majd az oldalamon, mint te! Hiszen aki pástétomot tud csinálni, annak nem lesz nehéz megtanulnia horgolni! Épp gyakoroltam, amikor jöttél, kipróbálsz?

Médárd: *(kipróbálja)* Ez nem lehet igaz, mi lehetett? Nem ijesztesz meg! Annyira nem félek, hogy... Elmegyek arra!

Rúfusz: Az jó, épp arra akartam menni, útközben még mesélhetek történeteket.

Médárd: Meggondoltam magam! Itt jó.

Rúfusz: Akkor jó, ne feledd, sitty-sutty!

Médárd: Sitty-sutty...

(Rúfusz el, Emese be)

Médárd: Állj meg egy kicsit!

Emese: Elnézést, de sietnem kell.

Médárd: Egy halálraítélt utolsó kívánságát sem teljesítik! Az emberiségért feláldozom magam, a kínok kínján megyek keresztül a hozzád hasonlókért, miattad, és te meg annyival sem tisztelsz meg, hogy leülj ide mellém...

(iszik) Hálátlanok.

Emese: Ön is megy az iduri szörnyért?

Médárd: Hogy én megyek-e? Én találtam ki az egészet. De végül is a mártírhál sem rossz! Ott vannak ugye minden évben a megemlékezések, meg koszorúk, amit én persze soha nem fogok látni *(tetteti a sírást)* Ó, Uram, csak essünk túl rajta minél hamarabb! Te meg élj, élj boldogan, ha már miattad halok meg!

Emese: Ugyan már, ne beszéljen badarságokat, nem fog maga meghalni!

Médárd: Tudatlan nép! Látom, te nem hallottál az iduri szörny legendáiról. Hát, elmesélek egyet-kettőt. *(térdére ülteti)* Egyszer, képzeld, eltakarta a Napot, mondván, hogy őt ne süsse, majd ő süti a napot! És a lovagoknak levágja a kezét, és horgoltat velük, igen, ilyen helyre megyek én *(iszik)* és te egy csókot sem adsz. Kár is élni! Iduri szörny, jövök! *(menne, ha fel tudna kelni)*

Emese: Várjon. *(lehúzza, az egyik vállpántját)*

Médárd: Így már más! Te, szépség, amikor visszajövök, a királynőmmé teszlek.

Emese: De azt mondta, hogy nem jön vissza! Döntse el!

Médárd: Persze, hogy nem jövök, hogy is jöhetnék! *(közben Emese vetkőzteti a lovagot)* De te is vedd le a melltartót.

Emese: Türelem, annak is eljön az ideje! Siessük el az utolsó kívánságot? *(itatja)*

Médárd: Igaz, királynőm, milyen igazad van!

Emese: A csizmát is!

Médárd: Először a melltartód!

Emese: Ha nincs csizma, nincs melltartó! *(itatja, leveszi nehezen a csizmáját, elalszik, Emese ruhákkal el)*

Ötödik jelenet

(Rúfusz vár, páncélban, várja az indulást. Vár, mert nyolcra volt megbeszélve az indulás. Mindenki késik. Jóska jön)

Rúfusz: Jó reggelt, jó reggelt! Végre valaki Ön ugyebár Jóska, a jós?

Jóska: Igen, tudom.

Rúfusz: Tessék?

Jóska: Igen, tudom, hogy én vagyok Jóska, milyen jós lennék, ha nem tudnám. És te, ki vagy?

Rúfusz: Rúfusz, ezt nem tudtad?

Jóska: De. *(szünet)* Utálok várni. Tudod, mikor te már ott vagy a megbeszélthelyen, a megbeszélthelyen... Tudd meg, rossz érzés!

Rúfusz: Nem mondom!

Jóska: De! Igazából én nem is szeretnék menni. Persze téged vonzz a vagyon, a hírnév, a királylány... De nekem mi hasznom belőle? Senki sem fog emlékezni rám, rám, a világhírű jósra!

Rúfusz: És eddig mit jósoltál meg?

Jóska: Például, hogy száznegyvenkilenc év múlva lesz egy nagy, húsz napig tartó esőzés. És kétszáztizenthárom év múlva egy tűzgömb az égből nekicsapódik a nagy hegynek, és ilyenek...

Rúfusz: De mi ezeket már nem fogjuk megélni.

Jóska: Nem, de unokáink megmenekülnek a haláltól, mert ez a legfontosabb, az utód, azt szeretni kell, legyen az szép, buta, néger vagy fiú... bocsánat...

Rúfusz: Azt hiszem, jön valaki. (*jön Emese Médárd ruhájában, páncéljában*) Ez csak Médárd, a vakmerő. A szája nagy, de a szakácsnő is elverné.

Jóska: Igen, tudom.

Rúfusz: Tess... Hagyjad!

Emese: (*mély hangon*) Jó reggelt bajtársak!

Rúfusz: Neked is. Milyen furcsán nézel ki, csak nem rúgtál be túlságosan? (*nevetnek*)

Emese: Nem tagadom, felhajtottam a garatra, egy kicsit.

Rúfusz: De ugye a vakmerő lovagnak még megvannak a reflexei? (*előkapja a kardját, Emese orra előtt állítja meg, Emese meg se mozdul, de megijed*)

Jóska: Tudtam, hogy ez lesz, csak jó volt látni.

Emese: Még korán van, ilyenkor még nem szoktam kaszabolni. (*nevet*)

Rúfusz: Jó, akkor később még próbálkozok! (*jön Biri sok csomaggal, Flóra, Malvin, kísérete, trombita, harsona*)

Malvin: Drága embereim! Köszönöm! Amit értem tesztek, az tiszteletreméltó. Szobrot csináltatok rólatok. Bőségesen meg lesztek jutalmazva, főleg te, Rúfusz...

Flóra: Igen. *(átkarolja)*

Malvin: Ügyeljetek magatokra, jó? Főleg rá vigyázzatok. Ha egy haja szála is meggörbül, akkor én, én felbérelek embereket, hogy keressenek meg benneteket, értettétek? Ti vagytok királyságunk reménysége! Nem akarlak benneteket megijeszteni, de amire ti vállalkoztok, azt normális emberfia nem vállalja el. Ti vagy nagyon bátrak vagyok, és magabiztosak, vagy nagyon hülyék. De amíg van, aki az életét kockáztassa helyettem, helyettünk, addig van remény! És vigadhatunk! Emelem poharam a hű, de bátor emberekre, mint ti!

(harsona, trombita, virág, taps, függöny)

Második felvonás

Első jelenet

(*Emeletes, elhagyatott ház, de erre majd rájövünk. Flóráat hozza a hátán Biri. A többiek vonszolják magukat.*)

Rúfusz: Van itt valaki? Hahó! Elnézést, bajba kerültünk, és szeretnénk megpihenni egy kicsit, ha lehet. Gyertek, itt nincs senki. Ez egy elhagyatott ház! (*mondtam, hogy megtudjuk*) Végre, szék! És tető! Nem gondoltam volna, hogy így fogok örülni a tetőnek valaha is.

Emese: Végre egy kis pihenés!

Jóska: Végre kinyújthatom a lábam!

Biri: Bármennyire is nem teher számomra, most ugye végre letehetlek?

Flóra: Minden a ti hibátok, ezt mind meg fogom mondani édesapámnak. Nem ússzátok meg ilyen könnyen. Két nap se telt el, és nincs semmink, megverték minket, ez tarthatatlan. Olyanok vagyunk, mint a koldusok, ágrólszakadtak. (*hiszti roham*)

Rúfusz: Hallgass! Nincs semmi szükség arra, hogy te is nehezítsd a helyzetet. Nyugodjunk meg!

Flóra: Jól van, na. Már hisztizni sem szabad?

Biri: Kérlek, ne nyugtalankodj, minden rend bejön.

Jóska: Nyugtasd csak magad...

Biri: Csak te hallgass, miattad kerültünk ekkora bajba.

Rúfusz: Nyugalom.

Jóska: Ugyan már, most persze mindenért én vagyok a hibás!

Biri: Legalább bevallod! Én mondtam, hogy mennyünk a rövidítésen? Én álltam le a kocsmában zsványokkal kártyázni? És mikor minden pénzünket

elvesztetted, akkor gondolom, akkor is én kötöttem beléjük? És persze azért, mert én előre látom a dolgokat?

Rúfusz: Azt mondtad kitalálod a lapokat!

Jóska: Azt hittem, hogy a nagy kiválasztott elbír öt emberrel! Ha ennyivel nem bírsz el, akkor végünk, értitek? Végünk!

Rúfusz: Azt gondoltam, hogy segítetek nekem!

Emese: Én nem voltam verekedésre felkészülve! De még így is leütöttem valakit a kard nyelével!

Biri: Szóval az te voltál? Itt a helye, te gaz! *(nekiszökik)*

Rúfusz: Nem éri meg, hagyd ezeket a gyávákat!

Jóska: Szóval te legyávázol?

Rúfusz: És ha igen?

Biri: Elkaplak, te beképzelt húspótló!

Emese: Ti okoztátok a bajt, vállaljátok a következményeket.

Flóra: Álljon meg a verekedés! Szóval itt mindenki hisztizhet, nyivákolhat, ordibálhat, és toporzékolhat, csak én nem? Hát azt ti csak hiszitek! Akinek itt szava lehet, az csak én vagyok, úgyhogy... *(hisztizik, toporzékol, mindenkinek ad egy pofont)*

Rúfusz: Szóval így?

Jóska: Így!

Biri: Akkor így!

Emese: Hát jó!

Flóra: Jó! *(mindenki külön szobába dühösen el)*

Második jelenet

(Flóra sikítva kiszalad a szobájából, Biri erre kijön)

Biri: Mi történt?

Flóra: Egy nagy patkány van a szobámban. *(Megöleli Birit, és leülnek)* Én nem ehhez vagyok szokva, nekem ez sok! Ahhoz vagyok szokva, hogy elkényeztessenek. Hogy reggel tizenkettőkor teával keltsenek, forró fürdő, habbal, gyertyákkal, arcpakolás, szolgálk, akik minden szeszélyemet teljesítik... És most csak két napja gyalogolunk, kiraboltak, megverték, alig ettem valamit, a körmöm beszakadt, és nézd a hajam, töredezik! És a lábam, mintha nem is az én lábam lenne! És most, amikor tudnék pihenni, lefeküdnék egy ágyba, és csak nyújtóznék, nyújtóznék, ameddig csak érek, és még tovább is... és ott egy nagy szőrös, piros szemű, jól táplált patkány! És tudod mi a szomorú? Az a patkány aludt, amikor bementem, nyújtózott, amikor felkelt, rám nézett a kialudt szemeivel, és láttam rajta, hogy örült nekem, mert ágyhoz jött a kaja, és a töredezetlen körmeit belém vésheti. Nézd a lábam, feltörte a cipő, tiszta kosz, még a körmeimet sem látom. *(Biri feláll, keres egy lavórt, vizet tölt belé, és elkezdi mosni a lábát, Flóra élvez a törődést, csendes jelenet, Flóra megsimogatja Biri arcát)*

Flóra: Koszos az arcod, várj. *(lassan lemossa)*

Biri: Piszkos a könyököd. *(lemossa)*

Flóra: Koszos a tied is. *(lemossa)*

(felgyorsulnak, önfeledt játékká válik, Rúfusz be, Flóra abbahagyja a játékot)

Rúfusz: Ne hagyjátok abba, olyan aranyosak vagytok.

Flóra: Ugyan, ne viccelj! *(Biri visszatér a lábmosáshoz, de más töltettel)* Te miért jöttél le? Hallottad a hangom?

Rúfusz: Hallottam, de már annyira szomjas voltam, hogy muszáj volt lejöjnek! Elfogyott a víz? Elhasználtátok mind? Jó, hogy kiskegyed a lábát mossa a maradék ivóvízben.

Flóra: Ez nem az én hibám, ő a hibás, én semmit sem tudtam erről, ha tudom, hogy nincs vizünk, akkor megkínáltalak volna belőle. Biri, te balfácán, hogy csinálhatsz ekkora felelőtleniséget? Nem szégyelled magad? Menj, és hozz vizet! Most!

Rúfusz: Ne menj, majd hozunk reggel. Nem tudhatod...

Flóra: De menj! Ha felelőtlen vagy, vállald a következményeket.

Rúfusz: Most veszélyes kint, a zsigányok még kint...

Flóra: De ez csakis az ő baja! Menj!

Rúfusz: De...

Flóra: Semmi de! Vagy most megy, vagy...

Rúfusz: Talán kérdezzük meg Birit. Hagyjuk, hogy ő döntsön. Figyelj, semmi szükség, hogy bizonyíts, maradj nyugodtan, reggel elintézzük, nincs semmi következménye, ha nem mész. (*Flóra nem szól, csak néz*)

Biri: Ivóvíz kell! (*kifut*)

Flóra: Végre kettesben, nem ülsz ide mellém?

Rúfusz: Nem!

Flóra: De miért nem? Ugyan már, ne légy ilyen gyerekes! Az iduri szörnytől nem félsz ennyire, mint tőlem, ennyire szörnyű még én sem lehetek.

Rúfusz: Nem, nem vagy.

Flóra: Akkor miért nem ülsz ide?

Rúfusz: Mert jó itt állni!

Flóra: Szépen állsz, az biztos. (*Rúfusz indulna*) Jó, elhallgatok, csak maradj!

Rúfusz: Még maradok, egy kicsit.

Flóra: De ugye, nem rettentél meg tőlem, rettenthetetlenem.

Rúfusz: Ha leülök, elhallgatsz végre? *(nincs válasz, csak csábos nézés, Rúfusz leül, Flóra érzékeny mosolyra Rúfusz kezét)*

Rúfusz: Szerinted most örülök, hogy a lábvizeddel mosod a kezem? Most koszosabb, mint előtte!

Flóra: Ugyan, ne legyél már ilyen kényes, más örülne, ha a lábvizemben fürödhetne.

Rúfusz: Például Biri?

Flóra: Például Biri! De őt most hagyjuk. Végre kettesben vagyunk!

Rúfusz: Miért csinálod ezt?

Flóra: Nem szereted?

Rúfusz: De, vagyis nem! Birivel, miért bánsz vele így?

Flóra: Hogy? Én csak azt teszem, amit mással!

Rúfusz: Nem! Kihasztnálod őt és a hiszékenységét.

Flóra: Ugyan már, miért hiszed ezt? Figyelj, én királylány vagyok, ő egy bohóc, nem is a legjobb, mit is várhat? Hogy elvehet engem valaha is? Ezt te sem gondolhatod.

Rúfusz: Nem, de miért hitetted ezt vele?

Flóra: Én soha nem éreztettem vele ilyesmit. Ha ő ezt gondolja, az ő baja!

Rúfusz: Látom, amit látok! De ha igaz is lenne, amit mondtál, akkor, ha látod, hogy így szenved, miért nem küldöd el magadtól? Több száz szolgád is lehetne, de neked Biri kell! Ezért csinálod! Szereted, ha szenvednek miattad! Te boszorka!

Flóra: Hogy mersz ilyeneket mondani nekem? Inkább a patkány, mint te. *(el a szobájába, aztán visszatér a Rúfusz szobájába)* A patkány a tied, jól összeillettek! *(el, Biri be a vízzel)*

Biri: Mi volt ez a csattanás?

Rúfusz: Fáj neki az igazság!

Biri: Hogy nem szereted?

Rúfusz: Az is, de főleg rólad beszéltünk.

Biri: Rólam? Mit lehet rólam beszélni?

Rúfusz: Ne szeresd ezt a háрпиát!

Biri: De milyen szép hárpia...

Rúfusz: Tudod te miért nem küld el maga mellől, bár látja, hogy szenvedsz?

Biri: Mert élvezi! Szereti, ha szeretik. Ez nem nagy dolog. Melyik élőlény, a legsatnyább féregtől az angyalokig, ki ne szeretné, ha szeretik? Ilyenre alkottak minket. Azt tudom, hogy Flóra nem szeret, nem is fog, sőt, sokszor lenéz, de ez engem nem érdekel. Szerethetek! Vágyhatok. Mert mi lennék én, ha nem lennének vágyaim? Egy fűszál lennék, még az sem! Mert még a fű is, ha nem vágná a napot, nem nőne felé. És neki milyen sok az a pár centi... Én is a napot vágyom. Nem érem el, de vágyhatom, még ha szenvedek is, de legalább érzem, hogy élek! És amíg élek...

Rúfusz: Sz szenvedsz! Félelmetes vagy! Ennyire tisztán még embert nem hallottam beszélni. És ha mindent ilyen tisztán látsz, valamit csak tudsz tenni ellene...

Biri: Lehet, ha nagyon akarnám, megpróbálhatnék mást szeretni.

Rúfusz: Olyat, aki téged is szeret, például.

Biri: Honnan lehet azt tudni, a beteljesült szerelem múlandó, de az ilyen szerelem örök. Gondold csak el, beleszeretsz egy lányba, aki viszont szeret, elveszed feleségül és telnek-múlnak az évek. Már megszokás minden, amit vele teszel, a szerelem megszokássá válik. Az én szerelmem nem.

Rúfusz: De ez felemészt! Ha hallottad volna pedig hogyan beszélt rólad! Értem, amit mondasz, de ha hallottad volna az én fülemmel, én nem tudnám soha szeretni.

Biri: Te furcsa vagy. Akkor miért csinálod ezt?

Rúfusz: A hataloméért, a koronáért. Egész életemben csak edzettem, és edzettem, hogy a szakmámban a lehető legjobb legyek, hogy ne legyen előttem akadály, hogy ne féljek semmitől.

Biri: És összejött?

Rúfusz: Soha, mindig lehet egy kicsit jobban, de jó úton járok, úgy érzem. Jó katona vagyok, az egyik legjobb. Mindig a maximumot próbálom kihozni magamból. És most király lehetek! Király! Miről álmodhat még az ember?

Biri: Hát igen... Miről...

Rúfusz: Tudod, szerintem én jó király lennék! Keménykezű, de jó! Sok minden megy rosszul itt, de én megváltoztatnám!

Biri: Én semmi pénzért nem lennék király... Szerintem az akar király lenni, akiből hiányzik valami.

Rúfusz: És szerinted belőlem mi hiányzik?

Biri: Kivel osztod majd meg a királyságod?

Rúfusz: Miért kellene megosszam?

Biri: Azt hiszem mi, vagyis ki hiányzik mellőled.

Rúfusz: Nem, nem hiányzik mellőlem senki.

Biri: De ha lenne egy társad, olyan, aki éjszaka betakar, vagy megmondja, ha horkolsz, vagy ha bűdös a szád, olyan, aki a nyakadba ugrik, ha lát egy egeret, ami igazából csak kifogás, mert nem is fél az egerektől, még kormányozni is könnyebb lenne. Nem lenne jó?

Rúfusz: Talán! De a szerelem meggyengít! Persze sok erőt ad, de mire pazarolod el? Egész nap kedvében jársz, és miért? Egy mosolyért, egy simogatásért? Mikor azt a sok munkát másba is fektethetnéd! Annyi minden rosszul működik itt, és mennyi mindent tehetek, ha nem vagyok szerelmes. Elvakít, tudomást sem veszek a világ többi részéről, mert csak én meg ő vagyunk. Vagyis mi, és ha csak „mi” van, akkor hol az én? Érted?

Biri: Furcsa vagy te!

Rúfusz: De abban igazad van, hogy nem lehet csak így gondolkodni. Az éremnek is két oldala van. Megosztom veletek a királyságot. Ez az! Lesz egy többtagú tanács, és együtt kormányozzuk az országot!

Biri: Kormányfő, én?

Rúfusz: Barát.

Biri: Kezdetnek nem rossz.

Jóska: *(be)* Láttam a jövőt! Bajban vagyunk! Fegyverkezzünk gyorsan!
(elbújik)

Rúfusz: Mi történt? Mesélj! Mit láttál?

Jóska: Halált! Láttam a kaszást! Eljön közénk. És az iduri szörnyet. Ide fog jönni. Mind meg fogunk halni. *(a zajra Emese is berohan)*

Rúfusz: Nem baj, ha jön. Hát jöjjön! Nem lesz rajtaütés, de túlesünk rajta. Vagy mi, vagy ő! Azt láttad, hogy ki hal meg?

Jóska: Nem, csak azt, hogy halál lesz! De mennyi esélyünk lehet ellene, ha tudja, hogy itt vagyunk. Várjunk csak, hátha meghalunk, ez az, hátha vége lesz ennek a szenvedésnek.

Biri: Mond már, mi bajod neked az étellel? Elegem van már belőled!

Jóska: Ne húzz fel, vagy megütlek!

Biri: Most bezzeg tudsz verekedni, de pár órával ezelőtt csak futni tudtál!
(Jóska megüti, Biri összeesik, Emese ápolja)

Jóska: Kikövetelted! Kikövetelte!

Emese: Jobb lenne, ha most bekotródna a szobájába! *(Jóska el)*

Rúfusz: A tény az, hogy ha igazat mondott, akkor fel kell készülnünk, ez a mi lehetőségünk is lehet! Már érzem a koronát a fejemen. Megyek, kieszelek valami tervet. *(el, Emese vizes ronggyal ápolja az ütést, meg amit még ő adott neki)*

Emese: Még bocsánatot se kértem a kocsmai verekedésért.

Biri: Igen... Gondolom, este épp nem tudsz jól verekedni!

Emese: Igen. Fáradtnak tűnsz.

Biri: Kicsit kimerültem.

Emese: Túlságosan hajtod magad! Sokat kell futkározz!

Biri: Sok a királylány óhaja.

Emese: És nem unod?

Biri: Nem. Néha. Talán. De elmúlik.

Emese: Nem gondoltál még arra, hogy családot alapíts?

Biri: De, sokat álmodoztam róla. Ne haragudj, hogy ezt mondom, de szokatlan veled ilyesmiről beszélni. Az is furcsa, hogy te is más vagy, mintha más ember lennél.

Emese: Jól beütöttem a fejed, de engem is megvisel az út. Alig várom, hogy vége legyen.

Biri: Te mit fogsz csinálni, ha ennek vége lesz?

Emese: Azt hiszem, összeszedem a bátorságomat, és bevallom az érzéseimet valakinek.

Biri: És ő viszont szeret?

Emese: Nem hinném. De én nem kínozom tovább magam, ha visszautasít, lezárom az ügyet, és kész, legfeljebb elköltözök, vagy ilyesmi.

Biri: És így ki tudod tépni majd a szerelmet?

Emese: Nem tudom, szerintem idővel igen...

Biri: Legalább két gyereket szeretnék, mindegy, hogy fiúk vagy lányok. Imádom a gyerekeket, ahogy a kakás fenekükkel dörgölőznek mindenhova, tudod!

Emese: És Flórát el tudnád képzelni anyának?

Biri: Őszintén szólva... nem. De van egy lány, akit...

Emese: Kicsoda?

Biri: Nem hinném, hogy ismered...

Emese: De mégis, hogy hívják?

Biri: Emesének. Kedves lány, nagyon gondoskodó, pont az ellentéte Flórának. Őt el tudnám képzelni... *(Emese megcsókolja)* Te mit művelsz? Én nem vagyok olyan! Pfuj! *(Biri el, Emese sóhajt és mosolyog)*

Harmadik jelenet

(Rúfusz izgatottan összehívja a férfiakat)

Rúfusz: Megvan a terv! *(éljenzés, öröm)* Csak pár részletet kell még tudjak! Tehát a szörny tudja, hogy itt vagyunk?

Jóska: Igen.

Rúfusz: Tudja, hányan vagyunk és kik vagyunk?

Jóska: Azt hiszem igen...

Rúfusz: Remek! Akkor rajtaütés lesz! Ő ugyebár azt várja, hogy ha bejön, itt talál majd egy kiválasztott lovagot meg titeket. *(bólintanak)* Mitől vagyok én kiválasztott?

Jóska: Attól, hogy te húztad ki a kardot!

Rúfusz: De ő ezt honnan látná külső jegyekből?

Jóska: Hát...

Rúfusz: Amikor bejön, ő lát két lovagot, egy fehér ruhás fura figurát és egy bohócot, igaz?

Mind: Igaz.

Rúfusz: Nos, ha ez így áll, akkor ebből mit lehet következtetni? *(szünet)*

Jóska: Hogy mind meghalunk?

Rúfusz: Nem! A ruha teszi az embert! Értitek már? Ha bejön és meglátja a lovagokat, őket öli meg először! Biztos nem téged! (*Birire mutat*) Értitek?

Biri: Szóval én kell megöljem? De én még életemben nem öltem!

Rúfusz: Nem baj, majd átöltözünk! Én leszek te és te én! Érted?

Biri: Ez a nagy terved?

Rúfusz: Igen. Míg veletek bajlódik, én majd hátulról leszúrom a mágikus karddal!

Jóska: És én mit csináljak?

Rúfusz: Te ne csinálj semmit!

Jóska: De én is be akarok öltözni valakinek!

Rúfusz: Akkor menj fel és öltözz valami nagyon furcsának, hogy annyira meglepődjön, hogy szinte meg is ijedjen! (*Jóska el*) Jó, hogy őt leráztuk, mert azért mégiscsak mi vagyunk itt a férfiak.

Biri: De még milyenek!

Rúfusz: Gyere, vetkőzz! (*ruhacsere közben megy a beszélgetés*) De erről egy szót se senkinek... Ha már átöltöztünk, akkor vége! Ne leplezzük le magunkat, mert lehet, hogy akkor toppan be, amikor pont nem vagyunk felkészülve. Ha váratlanul toppant, bajban vagyunk, értettétek? Semmi szín alatt semmi leplezés. Így van esélyünk ellene!

Biri: Én értettem, csak volt ott egy rész, ami aggaszt egy kicsi... Azt mondtad, hogy a szörny majd benyit, és a lovagokat támadja meg először, és te ezt az időt használod ki, hogy a hátához kerülj. Mire a garancia, hogy nem azután kerülsz a hátához, miután mi meghaltunk? Érted a dilemmámat? Tehát, mi több mint valószínű, hogy meghalunk, ugye?

Rúfusz: Igen! Nem akarlak becsapni benneteket, van rá némi esély, de csekély. Ha mindent figyelembe veszünk, akkor vagy mi fogunk meghalni, vagy a szörny.

Biri: De a legvalószínűbb, hogy csak mi!

Rúfusz: Igen.

Biri: Hát jó, legyen, aminek lennie kell. *(szünet)* Én is ilyen hülyén nézek ki, ha teljesen beöltözök? Hé, bohóc, bohóckodj!

Rúfusz: Nagyon vicces.

Biri: Maradj a szerepbe! Csinálj egy cigánykerekét!

Rúfusz: *(csinál egyet)* Na, jó, most már elég lesz!

Biri: Tessék, zsonglörködj valamit! *(már önfeledten belemerültek a játékba, amikor Flóra be)*

Flóra: Oh, milyen jól szórakoztok! Csak nem akartatok kihagyni belőle!

(csend) Na, mi van, elvitte a cica a nyelveteket?

Biri: Nem...

Flóra: Biri, szórakoztatod az embereket?

Rúfusz: Nem.

Biri: Nem, csak itt... megmutatott valamit.

Flóra: Nekem nem mutatod meg?

Rúfusz: Most nem...

Biri: Megmutatná, de az előbb beütötte a könyökét és...

Flóra: Áh! Értem! *(szünet)* Kicsit fázom! Hozz tűzifát!

Emese: De itt nincs is hideg!

Flóra: De nekem hideg van! Sőt, fagyok meg! Nem hallottad, hozz nekem tűzifát! Most!

Emese: Arra semmi szükség!

Flóra: Látod, hogy didergek. *(vetkőzik)* Ha nem hozol tűzifát, meg fogok fagyni!

Rúfusz: Öltözz vissza és nem fogsz fázni!

Flóra: Te ne mondd meg nekem, hogy mit csináljak! Én mondom meg, hogy ki mit csináljon! Ha meztelenül akarok izzadni, hát fűtsetek be! Nem hallottad, hozz nekem tűzifát! Most!

Rúfusz: Nem!

Biri: Menj, kérlek, én is fázom!

Flóra: Nem fogom többször mondani!

Biri: Kérlek! *(szünet)*

Rúfusz: Nem!

Flóra: Ez tudod mit jelent? *(szünet)*

Rúfusz: Igen.

Flóra: Hát jó! *(közeledik Birihez)* Te izmos katona, te... Nem tűrheted, hogy egy szolga így beszéljen velem! Végülis a feleséged leszek! Ne mondd, hogy ez nem számít!

Biri: Oda ne nyúlkálj, na, nem is tudom...

Flóra: Mit nem tudsz? Menj és büntesd meg azt a szerencsétlen férget! Te, szárnalmas bohóc!

Biri: Nem beszélj róla így! Hisz mindent megtett érted!

Flóra: Ne kapd fel a vizet! Nézd, hogy figyel minket, szerencsétlen! Irigy ránk! De meg is érdemli! Gyere, adj egy csókot!

Biri: Nem! Ne légy már ilyen közönséges! *(ellöki)*

Flóra: Hát jó! Azt hiszitek, hogy számítottok ti nekem valamit is? Tudjátok meg, hogy nem! Alja nép vagytok! Nincs szükségem rátok ti... ti... te szép lovag! Hol bujkáltál eddig, hogy nem vettelek észre? Ne szégyenlősködj! Ezek csak balfékek, de te! Most látom csak, hogy milyen hasizmod van! Ne is törődj velük! Még a nevedet se tudom, amilyen kis butus vagyok! Gyere, ülj ide! Ide mellém, ne szégyenlősködj! Nem te vagy a kiválasztott, hazamegyünk és elvehetsz feleségül, mit szólsz?

Biri: Nekem elegendő van ebből a komédiázásból! (*leveszi sisakját, felfedi kilétét*) Fejezd ezt be!

Flóra: Biri...

Rúfusz: Most ezt miért csináltad? (*Rúfusz is felfedi*)

Flóra: Te Rúfusz vagy!

Emese: Én sem vagyok Médárd!

Biri: Emese! Te mit keresel itt?

(*megjelenik fent Jóska női ruhában*)

Jóska: Szervusztok!

Rúfusz: Ez meg ki?

Jóska: Johanna vagyok! Álcázom magam és jó érzés.

(*beront egy nagy, szőrös ember agresszívan*)

Rúfusz: Hát te ki vagy? Az iduri szörny?

Nagy szőrös ember: Nem! A zsványvezér! Fiúk, megkötözni őket!

(*emberek rontanak be és megkötözik hőseinket, függöny le*)

Harmadik felvonás

Első jelenet

(az eddig jól ismert kedves szereplők megkötözve, a zsványok a földön leterítve, közepén egy öreg, kopaszodó, kövérkés, de misztikus ember)

Rúfusz: Hát te kivagy?

Az eddig ismeretlen, misztikus ember: Az iduri szörny, de hívjatok csak Ciripnek.

Rúfusz: Miért?

Cirip: Ez egy vicces történet. Van egy gyengém, a tücsökciripelés.

Esténként kimegyek a kertbe és ciripelek. Olyan nyugtató!

Rúfusz: Miért vagyunk életben? *(csend)* Hát ennyi volt. Lehetett volna szebb vége is. Én készen állok. Mondhatjuk, hogy én vagyok a csapat vezére, a kiválasztott, úgyhogy vállalom a felelősséget mindenért és kérem, engedje el a többieket.

Cirip: Azt hiszem, nem vagy abban a helyzetben, hogy követelőzz.

Flóra: Én a király lánya vagyok, királylány! Ha egy hajszálam is görbül...

Cirip: Akkor mi lesz? Semmi!

Rúfusz: Essünk már túl rajta!

Cirip: Minek siessünk?

Jóska: Tudtam, hogy ez lesz! Épp amikor kezdtem megtalálni a helyem a világban!

Cirip: Azt hiszed, ha lánynak öltözöl, akkor majd jobb lesz valami is?

Jóska: Igen!

Cirip: Akkor jó! Ti azért jöttetek ide, hogy engem megöljete, ugye? Én egy kicsit többre vártam, de úgy látom, alábecsülnek engem. Miből gondoltátok, hogy ti meg tudtok ölni?

Jóska: Ő a kiválasztott, kihúzta a kardot a kőből!

Cirip: *(nevet)* Nagy dolog. Kiválasztott ide, kiválasztott oda, ahogy én látom, nem vagytok a helyzet magaslatán.

Rúfusz: Ugyan, hagyjuk már ezt a maszlagot. Ölj meg és kész, ne élvezd itt a kellemetlen pillanatokat.

Cirip: Szóval essünk túl rajta? Legyen! Te akartál az első lenni, ugye?
(Cirip a hátához megy, és késsel elvágja a köteleit, majd mindenkit sorra kiold)

Rúfusz: Ezt miért csináltad?

Jóska: Erre én nem számítottam.

Cirip: Miért akartatok megölni?

Rúfusz: Mert királyunk fenyegetve érzi magát miattad.

Cirip: Akkor vele kell elintézzem az ügyet.

Rúfusz: Ezt nem engedhetem!

Flóra: Nem engedem, hogy megöld édesapámat!

Cirip: Miért akarnám én őt megölni?

Rúfusz: A királyunk meg akart téged öletni, akkor...

Cirip: Akkor én is feltétlenül meg kell öljem?

Rúfusz: Ha engem meg akarnának ölni, akkor én szeretnék visszaölni...

Cirip: Van egy elintézetlen ügyünk, eljött az ideje, hogy rendezzük.

Flóra: Mit akar tenni az édesapámmal?

Cirip: Próbára teszem!

Flóra: Miféle próbára? És ha elbukik? Mi lesz vele?

Cirip: Nyugodj meg! Bízz apádban! Ha akarnám, bármikor megölhetném. De kap egy esélyt. A lehető legszerencsésebb helyzetben van. De rajtatok is múlik! Ha lelepleztek, biztos a halála. Nem fenyegetlek, de tedd azt, amit mondok, mindenki érdekében. Annyi a dolgotok, hogy megkötözve elé visztek és hallgattok. Holnap reggel indulunk. Jó éjt! *(Jóska szobájába)*

Jóska: Most mi lesz?

Biri: Ezt te kellene tudjad a legjobban!

Jóska: Megüsselek?

Biri: Ha megtudnál! Gyere te...

Rúfusz: Nyugi, nyugi. Most vagyunk a legnagyobb bajban. De van egy tervem! Hallottátok mit mondott! A tücsökciripelés a gyengéje. Ti elkezdték ciripelni az ajtaja előtt, én meg, amikor kijön, leütöm.

Biri: Ez a nagy terved?

Rúfusz: Tudsz jobbat? *(elkezdik, ciripelnek egy ideig, semmi hatás)*

Biri: Ez hülyeség! Én bízom benne! Minket is megmentett, pedig nélkülünk is meg tudná csinálni.

Cirip: *(bentről)* Köszönöm, végre valaki! És a szerenádod még gyakoroljátok, förtelmesen hamis.

Emese: Én is bízom benne!

Flóra: Veled még van beszélőnivalóm!

Rúfusz: Ha így gondoljátok, akkor tegyük azt, amit ő mond. Rosszabb nem lehet. Megyek, lefekszem.

Jóska: Én is elteszem magam holnapra.

Biri: Ha akarsz, segítek!

Rúfusz: Nyugi. *(Rúfusz el, Jóska valami mögé befekszik)*

Flóra: Emese, kérlek, hagyj minket kettesben.

(Emese el, csend)

Biri: Szerintem nincs, mit megbeszéljünk.

Flóra: De van. Szeretném megmagyarázni azt a félreértést.

Biri: Egy királylánynak nincs szüksége magyarázkodásra.

Flóra: De... úgy érzem megbántottalak...

Biri: Meg, de ez csak egy volt a sok közül. De annyiban igaza van, hogy ez most más volt.

Flóra: Szeretnék... bocsánatot kérni...

Biri: Meg van bocsátva.

Flóra: Tessék? Ennyi? Nem! Ne bocsásd meg ilyen hamar!

Biri: De megbocsátok!

Flóra: De ne bocsáss meg! Haragudj, kiabálj, háborodj fel, de ne bocsáss meg! Ne így! *(szünet)* Megparancsolom, hogy haragudj rám!

Biri: Királynőm, kegyedre egy egyszerű paraszt nem haragudhat meg.

Flóra: Akkor lovaggá ütlek! Meg se haragszol? Talán nem voltam elég közönséges, elég visszataszító?

Biri: De, de ez kegyedre tartozik.

Flóra: Rád nem?

Biri: Rám nem. És ha most megbocsát...

Flóra: Ne! Én megyek! Ez még nincs lejátszva! *(el)*

(Emese be)

Biri: Szia!

Emese: Szia!

Jóska: Sziasztok! *(előjön eddigi helyéről)*

Biri: Te mindent hallottál?

Jóska: Nem, aludtam.

Biri: Miért nem mész a szobádba, ott kényelmesebb!

Jóska: Nem mehetek fel! Tücsök a szobámban alszik.

Emese: Nem tudsz aludni, szegény, menj hát fel az én szobámba, én úgyse vagyok még álmos!

Jóska: Nem, nem akarok zavarni.

Biri: De nem zavarasz! Menjél csak!

Jóska: Nekem itt valami gyanús! Ti kettesben akartok lenni!

Mindkettő: Nem!

Jóska: Akkor jó! Én nem zavarok, ti nem zavartok, úgyhogy elleszünk hármásban! Vagy menjek el?

Mindkettő: Nem! Így jó! *(szünet)*

Biri: Jó, hogy látlak! Megleptél minket!

Jóska: Az már igaz! De én sem voltam semmi, valljátok be!

Emese: Nem! Te voltál a legjobb! De az is érdekes volt, amit te csináltál. Jó volt hallani, hogy miket mondtál, kár, hogy nem te voltál az.

Biri: De azt én is mondhattam volna...

Jóska: De a Johanna név is jó ötlet volt, ugye? Jóska... Johanna, értitek! *(nevet)*

Emese: De nem te mondtad.

Jóska: De én mondtam, az egyetlen, aki önmaga volt, de mégse, az én voltam, nem zseniális?

Biri: Zseniális! Amúgy akkor voltam a legjobban önmagam, amikor Rúfusz volt én!

Jóska: Én ezt most nem nagyon értem.

Biri: Már nem vagyok tengerimalac!

Emese: Hát akkor mi vagy?

Biri: Nem tudom, segíts kitalálni. *(Biri, Emese el)*

Jóska: Mégiscsak lehet köztük valami! Elég furcsák. Ők is megtalálták egymást, én is magamat, nem is rossz az élet! *(elővesz egy szemcseppet)*
Remélem, ettől elalszom! *(elalszik, majd Flóra odaoson és kiveszi kezéből)*

Második jelenet

(Királyi udvar. Olyan, mint az első felvonásban, csak díszek nélkül. Örök.)

Médárd: Édes?

Nimród: Igen.

Médárd: Mézes-mázas?

Nimród: Igen.

Médárd: Szívesen nyalogatnám?

Nimród: Igen!

Médárd: Rákérdezhetek? Flóra?

Nimród: Törökméz, te tuskó!

Médárd: Te vagy a tuskó, te... tuskó! Inkább nyalogatnám a törökmézet, mint a királylányt?

Nimród: Hogy mondhatasz ilyeneket a szádon? Nem félsz, hogy meghallják, amit mondasz?

Médárd: Ugyan ki hallaná meg? Te, ha egy napig az enyém lehetne Flóra, tudod, mit csinálnék vele?

Nimród: Nem, de úgyis elmondod!

Médárd: Először is reggel levetkőztetném és odatenném húst darálni! Aztán halat pucolna délig, ha ez megvan és látom, hogy fárad, akkor lazításként dagaszthatna egy kicsit, és este, amikor már mozdulni sem tud a fáradtságtól és minden vágya egy ágy, akkor jönnék én és...

(Megjelenik Flóra, Biri, Emese, Jóska, Cirip megkötözve)

Flóra: És akkor te?

Médárd: Akkor én megbüntetném azt, aki ezt tette kegyecskéddel!

Flóra: Éspedig hogyan? Én levágnám a kezét!

Médárd: Ezt azért egy kicsit túlzásnak érzem...

Flóra: Szóval nem büntetnéd meg megfelelően azt, aki így megkínoz!

Médárd: De, vagyis nem! Nem tudom! *(sír)*

Flóra: Ha most lefutsz és jelented, hogy itt vagyunk az iduri szörnyel, akkor lehet, hogy megtarthatod a kezeid!

Médárd: Köszönöm! *(elfut)*

Nimród: Hála az égnek, hogy épségben megérkeztek! És ő lenne a nagy iduri szörny? Biztonságos így tartani? Nem szabadulhat ki?

Biri: Nem! Ez egy speciális szörnyfogó kötél! Vak tibeti gyerekek fonták három évig jakszörből és szenteltvízben volt áztatva.

Nimród: Értem! Megszúrhatom?

Flóra: Sok a szemed, te ör! Fuss te is valahova, míg nem segítünk a bajon!

(Nimród el)

Cirip: Végre egymás közt! Mindent tudtok?

Mindenki: Igen.

Biri: Csak azt furcsállom, hogy Rúfusz miért akart még maradni?

Flóra: Mondom, azt mondta, hogy elintézi a zshiványokat, a helyi tömlöcbe teszi őket. Mit nem lehet ezen érteni?

Biri: De miért pont neked mondta el? Még a ruhámat sem adta vissza.

Szólhatót volna a többieknek is, és a ruhát is visszacserélhettük volna.

Flóra: Nem mindegy! Ő így akarta és kész! Tudod milyen, ha a fejébe vesz valamit!

(jön a király kíséretével)

Malvin: Lányom! Édes lányom! Úgy aggódtam! Hála az égnek semmi bajod. Semmi bajod? És ő ki?

Flóra: Az iduri szörny!

Malvin: *(megijed)* Miért nem halott? Vigyétek innen!

Biri: Úgy gondoltuk, hogy élve többet ér neked!

Malvin: Jól gondoltátok! Helyesen cselekedtetek! Nem szabadulhat ki?

Biri: Nem! Megtaláltuk a gyenge pontját és most erőtlen! Nem árthat senkinek.

Malvin: Nagyon örülök! Ilyen boldog még soha nem voltam! Büszke vagyok rátok! Csodás...

Flóra: *(félrehúzza az apját)* Akkor édesapám tegye meg, amit megígért!

Malvin: Igen, igen, persze! Vigyétek el az iduri szörnyet, vele később rendezem a számlát! *(Flórától kérdi)* De hol van Rúfusz?

Flóra: Rúfusz... hősi halált halt! Ennyi! Tisztességben eltemetjük, lesz megemlékezés, szobor, meg minden, de most esküvő lesz édesapám! Érti? Birit veszem el!

Malvin: A bohócot? Lányom, ki hallott még ilyet? Ezt nem szabad...

Flóra: Te vagy a király, te mondd meg, hogy mit szabad és mit nem! Biri mentett meg minket, ő fogta el az iduri szörnyet! Ő a hős! Érzem, hogy remek király lesz belőle és remek férj! Szeretem őt édesapám! Szeretem! Életemben először úgy érzem, szerelmes vagyok! És nem a pénzbe vagy a pompába, hanem belé, egy egyszerű fiúba. Ő is szeret, csak most épp nem tudja. Ha segítesz édesapám, akkor boldog leszek! Te sem akarhatsz mást, ugye?

Malvin: Nem, persze, hogy nem! Szép vagy lányom! Sugárzol! Ha ezt akarod, ez lesz! *(Mindenkinek)* Itt az ideje, hogy az ígéretemet betartsam! Kancellár, minden hivatalos, ugye? Csak a koronát kell átadjam!

Alattvalóim, az új királyt hűen szolgáljátok, és éljetez boldogan! Az új király! *(ráteszi a koronát Biri fejére)*

Biri: Álljon meg a menet! Én nem vagyok Rúfusz! Én Biri vagyok a bohóc, Rúfusz kell a király legyen, nem én! Én nem akarok király lenni!

Flóra: Ugyan már, ne csacsiskodj, mindenki király akar lenni, csak nem tudja!

Biri: De én nem! Túl nagy felelősség!

Flóra: Édesapám, ő a király, adj hozzá!

Biri: Szóval erre ment ki a játék!

Malvin: Lányom, biztos vagy benne, hogy jó ötlet volt?

Flóra: Kell ez a férfi! Vegyél el! Köteles vagy!

Biri: Jó! Esküvő lesz!

Emese: Jó? *(Flóra örül, tapsol)*

Biri: De nem te leszel a menyasszony, hanem Emese! *(letérdel)* Emese, hozzám jössz feleségül?

Emese: Igen!

Flóra: Ez lehetetlen!

Biri: Te szembeszegülsz a király akaratával?

Flóra: Apuka csinálj valamit!

Malvin: Mit lányom, ezt te csináltad magadnak!

Flóra: De el kell vegyél!

Biri: Csitítsátok le ezt a fehérnépet! Örök! *(az örök vacillálnak)*

Parancsoltam! Én vagyok a király! Tegyétek, amit mondok!

(engedelmeskednek)

Malvin: Mit tettél lányom! Kit tettél a trónra?

Biri: Nyugodt lehet! Jó király leszek! Rendet csinállok ebben az országban!

Amíg én élek, ebben az országban rend lesz! Először is, amit megígértünk

Ciripnek! Vezessétek elő az iduri szörnyet! *(elővezetik)* Rendezzétek ügyeiteket! *(odaadja a varázserejű kardot Malvinnak és Ciripet letérdeltetik)* Itt a lehetőséged, hogy megtedd, amitől húsz évig féltél! *(szünet, Malvin a karddal a kezében áll)*

Malvin: Nem akarom megölni. Nem akarom megölni! Tőled féltem amióta király lettem! Hogy egyszer eljössz! Nem is tőled féltem, hanem attól, hogy elveszítem, amit megszereztem!

Cirip: Amit elloptál!

Malvin: Amit elloptam tőled! Ezt mind loptam és féltem! Annyira féltem, hogy odaadtam mindent, csak hogy ne féljek! Belefáradtam. *(eloldja Ciripet)* Ezt már sokkal hamarabb meg kellett volna tennem! *(odaadja neki a mágikus kardot, és várja, hogy mi fog történni)*

Cirip: Nem, nem úszod meg ilyen egyszerűen! Elmegyünk innen. Csak mi ketten!

Flóra: Édesapám ne menjen! *(sír)*

Malvin: Nyugodj meg lányom! Most az egyszer tudom, hogy mit kell tennem. Ennyire biztos még soha nem voltam magamban. *(Birihez)* Nem is tudod, mit vettél a nyakadba! Róla gondoskodj! Jó gyermek ő! Szeretlek lányom!

Flóra: Én is szeretlek, édesapám!

(Cirip, Malvin el)

Biri: Nyugodj meg. Apád jól döntött! Te ne aggódj, folytathatod a fényűzést, a pénzszórást, mindent megkapsz!

Flóra: Hallgass te! Kit érdekel most a vagyon? *(elfut)*

Rúfusz: *(be)* Mi történik itt? Te meg mit csinálsz a koronával a fejedben?

Biri: Megkoronáztak!

Rúfusz: De én vagyok a kiválasztott, én kell legyek a király!

Biri: Te sem tettél többet, mint bármelyikünk! Nem érdemled meg te se jobban, mint én!

Rúfusz: Igazad van! Akkor mondj le, és uralkodjunk öten!

Biri: Nem! Mint tanácsosok, meghallgatlak benneteket, de én döntök!

Rúfusz: De...

Biri: Semmi de! A királyod vagyok! Hajolj meg előttem! *(szünet, nehezen meghajlik Rúfusz)*

Biri: Ne féljetek tőlem! Nem akarok rosszat, csak rendet! Én a nép fia vagyok! Tudom milyen érzés éhezni, fájni, szolgálni. Ezt az országot a törvények és isten fogják vezetni... Ő kicsoda ott fenn? János, az öreg szolgál! Meghalt? *(szünet)* Médárd, állj elő! Hagytad a hűséges szolgád meghalni viccből! Pedig az életét adta volna érted! És adta is, de mért? Te gazember! Kössétek fel mellé! *(az örök engedelmeskednek)*

Emese: Kérlek ne, nem túl kemény büntetés ez?

Biri: Nem! Példát kell statuálni és ő megérdemli! Életében nem csinált semmi jót, érdemlegeset, legalább a halála elrettentő példa legyen!

Rúfusz: És hol a tanácskozás? A közös döntéshozatal, amit megígértél? Hol van most királyom?

Biri: Most nincs! Tudom, mit cselekszem!

Emese: Megijesztesz! Te már nem Biri vagy!

Biri: *(a tömeghez, miközben kötözik fel Médárdot)* Boldogság lesz! Megígérem!

Vége?
(függöny)